

tror, at der vedblivende vil være megen Tilbøjelighed til at mene, at man, naar man skal have flere Penge ind gennem Postvæsenet, fik dem paa en nem og ikke uberegtiget Maade ved at ophæve Lokalportoen. Denne er i alt Fald som den for Tiden praktiseres, i mange Henseender temmelig meningsløs. Alle disse Forhold vil man imidlertid kunne komme ind paa, naar der fremsættes et Forslag til en ny Postlov, der er derfor ingen Grund til at drøfte det nærmere her. Lovforslaget er jo kommet enstemmigt vedtaget fra Folketinget, og jeg forudsætter ligesom Ministeren — og det er vist den almindelige Forudsætning — at vi ikke behøver at beskæftige os nærmere med dette Lovforslag, og navnlig at der ikke er nogen som helst Grund til at sende det i Udvalg, men at vi, som Sagen ligger, bør kunne vedtage og færdiggøre dette Lovforslag i Dag. Jeg skal altsaa paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og villig Vedtagelse.

Helge Kjeldskov: Det foreliggende Lovforslag om Tillæg til Postloven, saaledes som det nu er fremsat med Ændringer, foretagne af Folketinget, kan vi fra vor Side give vor Tilslutning, og der vil derfor ikke for mig være Anledning til at komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget. Kun er der et enkelt Spørgsmaal, som min Opmærksomhed i Dag er blevet henledt paa, og om hvilken jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger. Udgifterne af Tidsskrifter føler sig brostholdne ved at den af Regeringen paa tænkte Forhøjelse af Betalingen for Udbringelse af Tidsskrifter er blevet yderligere forhøjet ved Folketingets Behandling. Det er menneskeligt, at de paagældende er misfornøjede, men jeg forstaa paa den anden Side godt, at der har været gode saglige Motiver for at fastsætte denne Forskel med Hensyn til Ekspeditionen af Dagblade og Ekspeditionen af Tidsskrifter. Imidlertid kan man ikke komme bort fra, at Tidsskrifter i vort lille Land har vanskelige Kaar at arbejde under, det ser vi blandt andet der, at det ikke er ualmindelig, at Tidsskrifter efter kort Tids Forløb gaar ind, men jeg skal, som sagt, paa nærværende Tidspunkt ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, jeg kan kun beklage de Tidsskrifter, som vil have vanskeligt ved at klare Situationen med denne yderligere Forhøjelse. I øvrigt skal jeg indskrænke mig til at udtale vor Tilfredshed med, at Lovforslaget i nogen Grad imødekommer de Konservatives naturlige Krav om, at en Institution som Postvæsenet i alt væsentligt skal kunne

bære sig. Det har altid været og er fremdeles det konservative Partis Anskuelse, at Institutioner som Post, Jernbane og Telegrafvæsenet bør kunne bære sig, deres Regnskaber bør ved Aarets Slutning være saaledes, at der, forretningsmæssig set, er et passende Forhold mellem Indtægt og Udgift, og under normale Forhold burde der tillige efter vor Mening være en, om end beskeden, Rente af de Kapitaler, der er anbragte i disse Institutioner. Det er i god Overensstemmelse dermed, at vi fra konservativ Side har ønsket, at Regeringens Lovforslag om Takstforhøjelser — det gælder saavel for Postvæsenets som for Statsbanevæsenets Vedkommende — var kommet frem paa et tidligere Tidspunkt, og at de havde stillet større Krav i Retning af forøgede Indtægter for Statskassen, end Tilfældet har været. Jeg forstaa i det hele taget ikke Regeringens overordentlige Tilbageholdenhed paa dette Omraade, det vil sige, jeg forstaa den vel egentlig nok, thi som almindelig bekendt er der fra en Regeringen nærtstående Side Modvillie i Od at gaa videre end højst nødvendigt paa det Omraade, som nærmer sig indirekte Beskatning. Men det forekommer mig, at Regeringen var fuldt ud berettiget til at regne med, at vi nu lever under ganske ekstraordinære Forhold, som ogsaa kræver ekstraordinær Optræden fra Statsledelsens Side, og jeg synes, naar jeg skal være ærlig, at man i øvrigt ikke kan bebrejde Regeringen Beskedenhed eller Tilbageholdenhed, hvor det gælder om at finde Lejlighed til at lægge Skattebyrden paa Befolkningen. Jeg tror ikke, at Beskedenhed paa dette Omraade er en af Regeringens fremtrædende Egenskaber. Jeg synes, at der her virkelig havde været et Felt, paa hvilket den høje Regering uden at blive modsagt fra de oppositionelle Partier paa Rigsdagen kunde have benyttet Lejligheden til virkelig at fremskaffe et ganske klækkeligt Tilskud til Forbedring af vor finansielle Stilling. Jeg vil da gerne, for ikke at blive misforstaaet, i denne Forbindelse tilføje, at jeg naturligvis som Købmand i og for sig ikke med Begjæring ser paa Takstforhøjelser i al Almindelighed, hverken naar det gælder Postvæsenet eller Trafikvæsenet, men jeg synes, at man maa bøje sig for Forholdene, som der er, og som fornuftige Folk, tænker jeg, indser Købmændene paa samme Maade som vi Konservative, at man maa tage Hensyn til de ganske særlige Forhold, Krige, og det er jo egentlig Sagens Kærne og det, der bestemmer vor Optræden i denne Sag, at vi erkender, at vi lever under særlig van-